

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci výkonu rozhodnutia o výchove maloletého **A. R.R.**, bývajúceho u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom v Bratislave, Vazovova 7/A, dieťa matky **Ing. A. R.**, bývajúcej v B., zastúpenej Mgr. Mirkom Karasom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dunajská 1, a otca **Ing. R. R.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. Luciou Danišovičovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Drieňová 1/D, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 48 Em 8/2012, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. novembra 2013 sp. zn. 18 CoE 420/2013 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie matky **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) označeným uznesením na odvolanie matky potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava II (ďalej len okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) z 31. mája 2013 č. k. 48 Em 8/2012-95, ktorým bola v zmysle ustanovenia § 273 O. s. p. uložená matke pokuta v sume 200 EUR z dôvodu neplnenia (nerešpektovania) vykonateľného rozhodnutia súdu o úprave styku otca s maloletým. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými i právnymi závermi okresného súdu a aj s odôvodnením jeho rozhodnutia.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie matka. Žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie okresného súdu zrušil a konanie zastavil. Dovolanie odôvodnila tým, že jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), že konanie pred odvolacím súdom má tzv. inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a odvolací súd vec i nesprávne právne posúdil. Uviedla, že je bol návrh na výkon rozhodnutia doručený oneskorene a nemala príležitosť sa efektívne brániť na pojednávaní. Ďalej namietala, že ani prvostupňový, ani odvolací súd sa nezaoberali niektorými jej tvrdeniami a inými dôležitými skutočnosťami, vrátane rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. septembra 2013 sp. zn. 21 Co 51/2012-351, ktorým bol nanovo upravený styk s maloletým a pôvodný titul, na základe ktorého výkon rozhodnutia prebiehal, zanikol.

Otec vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie matky nie je prípustné a žiadal ho zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska, a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ak súdne konanie trpí niektorou z vád vymenovaných v ustanovení § 237 O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie podľa § 239 O. s. p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

Nezistil ani vadu konania vyplývajúcu z § 237 písm. f/ O. s. p., na ktorú poukazovala matka. Pokiaľ táto vada mala spočívať v tom, že jej nebol doručený návrh na výkon rozhodnutia, dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí je upravený v ustanoveniach § 272 až 273d O. s. p., ktoré takúto povinnosť konajúcemu súdu neukladajú. Ustanovenie § 272 ods. 2 O. s. p. vylučuje použitie § 251 ods. 4 O. s. o. v konaní o výkone rozhodnutia o výchove maloletých detí, a teda aj možnosť použitia predchádzajúcich častí O. s. p., resp. ich použitie by mohlo prichádzať do úvahy nanajvýš primerane. Podrobnosti výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti č. 474/2011 Z. z., ktorá rovnako takúto povinnosť neukladá. Pokiaľ v predmetnej veci okresný súd pred vydaním rozhodnutia podľa § 273 ods. 1 O. s. p. doručil matke výzvu podľa § 272 ods. 3 O. s. p., resp. nariadil aj pojednávanie, bol jeho postup v súlade so zákonom a nemohla byť ním založená vada konania spočívajúca v odňatí jej možnosti konať pred súdom.

Opodstatnenou nebola ani námietka matky o nedostatočnom odôvodnení uznesenia odvolacieho súdu. Pokiaľ odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa, pričom sa zároveň stotožnil s odôvodnením prvostupňového uznesenia, bolo potrebné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu posudzovať v kontexte s odôvodnením uznesenia súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho uznesenia podrobne a zrozumiteľne uviedol, z akých

zistení vychádzal a aké závery z nich vyvodil. V súvislosti s tým dovolací súd dodáva, že podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR i Ústavného súdu SR nemusí odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Vzhľadom na povahu rozhodnutia o uložení pokuty podľa § 273 ods. 1 O. s. p., pri ktorom súd vychádza zo stavu v čase rozhodovania, nebolo potrebné, aby sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia osobitne vysporiadal s novým rozsudkom Krajského súdu v Bratislave o úprave styku otca s maloletým, ktorým boli zmenené pôvodne vykonávané rozsudky. Ku konaniu matky, za ktoré jej bola uložená pokuta, došlo totiž skôr, ako bol vydaný nový rozsudok, a neskoršia zmena pôvodne nerešpektovaného rozhodnutia tak nemala a ani nemohla mať na jeho posúdenie žiadny vplyv, a to ani z hľadiska ustanovenia § 268 ods. 1 písm. b/ O. s. p.

Na dovolacie dôvody, spočívajúce v existencii tzv. inej vady, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a v nesprávnom právnom posúdení veci súdmi nižších stupňov, dovolací súd nemohol prihliadať, pretože uvedené skutočnosti by mohli byť relevantné len v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné, keď samotné nie sú dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O. s. p.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože účastníkom konania v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli, resp. si ich náhradu neuplatnili.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. februára 2015

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Pudmarčíková

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.

predseda senátu